

УДК 007 : 304 : 070

Погребна В.Л.

д-р філол. наук, проф. НУ «Запорізька політехніка»

ОСОБЛИВОСТІ БЛОГЕРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УЧАСНИКІВ ПРОЄКТУ «РАЗОМ МИ МОЖЕМО»

Студенти і викладачі НУ «Запорізька політехніка» (члени ГО «Соціальна взаємодія») у 2025 році стали учасниками міжнародного проєкту «Разом Ми Можемо» Програми розширення можливостей для громадських лідерів в Україні, який виконувався з 01 лютого до 31 листопада 2025 року у співпраці з ГО «Фундація прав людини» за підтримки Інституту зовнішніх культурних зв'язків (IFA) коштами Міністерства закордонних справ Федеративної Республіки Німеччина. Учасниками проєкту було створено 73 дописи на платформі www.mustpost.online. Окреслення особливостей проблематики цих публікацій і стало завданням нашої розвідки.

Люди і війна – основна проблема і біль українців за останні чотири роки. Еліна Тіліліна у публікації «Покоління, загартоване вибухами» говорить о нових викликах, які постали перед молоддю з початком війни, робить висновок: «Війна вплинула на формування цінностей, загострила почуття відповідальності серед молодого покоління, яке змушує дорослішати набагато раніше» [1]. Ця ж авторка у публікації «Сиве волосся, міцний дух» говорить о проблемах літніх людей, які часто залишаються в прифронтових

зонах через брак ресурсів, фізичні обмеження або глибоку прив'язаність до своїх домівок [1].

Анастасія Заводюк в публікації «Стрічки надії: як Юлія перетворила біль на натхнення» передає історію жінки, яка перетворила свій відчай (чоловік та син воюють) на силу й натхнення: «Під її руками народжувались нові форми: стрічки, тваринки з фетру, обереги, підвіски для авто... Жінки, які чекають, є джерелом підтримки та віри наших військових. І сьогодні Юлія продовжує створювати вироби, які надсилає на фронт. Це її спосіб бути корисною, залишатися включеною в життя своїх рідних та підтримувати інших. Її прикраси – це не просто естетичні речі, а й символ підтримки та мотивації. У час, коли багато людей почуваються безсилими, вона знайшла свій спосіб діяти» [1].

Блогерами розглядається і питання перспектив відновлення Запоріжжя в повоєнний період. Еліна Тіліліна в публікації з такою ж назвою зазначає, що навіть в умовах воєнного стану наше місто продовжує функціонувати завдяки активній роботі місцевих громад, волонтерських організацій та державних програм. Хоча ситуація залишається складною, Запоріжжя демонструє стійкість та здатність адаптуватися до нових викликів. Відбудова регіону потребуватиме довгострокової стратегії, міжнародного партнерства та ефективної роботи влади та громадянського суспільства [1].

Відомо, що волонтери під час війни в Україні відіграють ключову роль у забезпеченні гуманітарних потреб, здійснюючи збір і доставку продуктів, медикаментів, військового спорядження та іншої необхідної допомоги, як воїнам ЗСУ, так і постраждалому населенню. Окрім матеріальної підтримки, вони займаються евакуацією людей із зон бойових дій, організацією тимчасового житла, психологічною допомогою, реабілітацією постраждалих та адаптації до мирного життя. Дарина Марченко, наша студентка, волонтерка, координаторка роботи гуманітарного хабу «СпівДія» в Запоріжжі, власний досвід волонтерської роботи втілила у відеопроєкті «Допомога», про що розповіла у своїх публікаціях на платформі www.mustpost.online. Вона зазначає: «Ідея створення відеопроєкту «Допомога» виникла як відповідь на внутрішню потребу осмислити і показати силу волонтерського руху в Україні під час повномасштабної війни. Це був не просто творчий задум, а спосіб зберегти живі голоси тих, хто допомагає іншим у найскладніші моменти» [1].

Декілька публікацій присвячено питанню виконання резолюцій РБ ООН 1325 «Жінки. Мир. Безпека», діяльності Коаліції «Запоріжжя 1325» (наприклад, публікація Вікторії Погребної «1325 зміцнює країну» про проведення 03 листопада у Запоріжжі круглого столу «1325 зміцнює країну: підсумки комунікаційної кампанії та подальші кроки реалізації Резолюції РБ ООН 1325 «Жінки, мир, безпека» у Запорізькій області» [1]).

Блогери не оминули своєю увагою і проблему безбар'єрності та інклюзії. Світлана Тихонова у публікації «Запоріжжя без бар'єрів. Реальність чи добрі наміри?» розмірковує: «Безбар'єрне місто – це не тільки про пандуси. Це про права кожної людини – відвідувати виставки, ходити в кафе, працювати, навчатися, гуляти та просто жити як інші. І якщо ми хочемо, щоб Запоріжжя стало європейським містом – починати треба з рівності. Не на папері, а в кожному під'їзді, переході, автобусі» [1]. Вікторія Горбач у публікації «Спорт, який має бути доступний кожному» підіймає питання створення нового інклюзивного спортивного майданчика у Хортицькому районі Запоріжжя [1].

Екологічна ситуація в Запоріжжі є критичною (промислові забруднення повітря та води, наслідки руйнування Каховської ГЕС тощо). Тому блогери не оминули своєю увагою ці проблеми. Одна з публікацій Еліни Тіліліної присвячена обмілінню Дніпра в Запоріжжі, авторка розглядає причини екологічної катастрофи та шляхи її подолання [1]. Юлія Слободенюк в публікації «Якість води в Запоріжжі: сучасна екопроблематика малих річок» доходить висновку, що «проблема забруднення малих річок у Запоріжжі потребує системного підходу та спільних зусиль влади, екологів і громади. Відновлення чистоти водних об'єктів – ключ до збереження природи, здоров'я людей і стабільного майбутнього регіону» [1].

Блогери висвітлюють події та заходи, які відбувались у Запоріжжі. Юрій Пшеничний представив матеріал «День вишиванки у стінах Запорізької політехніки» [1]. Вікторія Горбач у матеріалі «Яків Новицький на фасаді будинку у Запоріжжі» розповідає історію створення муралу Михайлом Тютюником (українсько-американський художник, ілюстратор та мураліст). В центрі муралу – портрет Якова Новицького, відомого історика, археолога та краєзнавця, який досліджував Хортицю, Великий Луг, Запорозьку Січ та інші місця, пов'язані з історією українського козацтва [1].

Владислав Оробей створив ряд публікацій, пов'язаних з подіями сьогодення «У Запоріжжі відкрили Алею пам'яті полеглим військовим», «Хвилина мовчання: як у Запоріжжі вшановують загиблих», «Світло переможе»: у Запоріжжі презентували лазерне шоу «Хроніки Сили», «До кінця року перші переселенці вже зайдуть до будинків: як у Запоріжжі зводять модульне житло» [1] та ін.

На платформі www.mustpost.online висвітлювались усі заходи проєкту «Разом Ми Можемо». Популярними стали публікації студентів про участь у тренінгах у м. Київ. У матеріалі Олесі Герасіної «Студенти Запорізької політехніки долучилися до школи-тренінгу з медіаграмотності та подкастингу» зазначається: «Студенти вдячні за можливість долучитися до цієї важливої школи-тренінгу. Щиро віримо в нашу нову спільноту

змінотворців, які розвиватимуть незалежні медіаплатформи та просуватимуть цінності відкритого суспільства» [1].

Галина Волинець у публікації «Постскрипtum: осмислення й осяяння від школи-тренінгу в Києві», говорячи про школу-тренінг для тренерів «Мистецтво психологічного відновлення» висловлює «мегазадоволення» та зазначає: «Арт-терапія важлива для громади, тому що сприяє психологічному здоров'ю, зміцнює соціальні зв'язки, допомагає людям виражати емоції без слів і долати стрес... Арт-терапія зазвичай викликає у людей приємні емоції, сприяє подоланню байдужості та пасивності, а також допомагає сформувати більш активне ставлення до життя. Саме те, що нам потрібно в цей непростий для українців період» [1].

Еліна Тіліліна в публікації «Емоційний інтелект як основа ефективного лідерства: інноваційний тренінг у Запоріжжі» розповідає про найцікавіші моменти цього заходу, доходить висновку: «Такі заходи сприяють формуванню нового покоління громадських лідерів, здатних до діалогу, взаємоповаги та конструктивного вирішення суспільних проблем, що є особливо важливим для розвитку демократичного суспільства в Україні» [1].

Ганна Кавун в матеріалі «Блог-кафе «Інституціоналізація молодіжних організацій»» розповідає, як учасники заходу розробляли проєкт молодіжної організації. Дві команди окреслили структуру, місію, візію, цінності, напрямки роботи ГО, потенційних донорів та партнерів, намалювали логотипи, вигадали слогани. Підсумовуючи, Ганна виокремлює основні теми, які цікавлять молодь: волонтерство, освіта, лідерство, захист тварин. Наголошує на тому, що «зацікавлена молодь – перший крок до позитивних змін в громаді» [1].

Таким чином, блогери висвітлюють важливі події для України та запорізького регіону, проблеми «люди і війна», волонтерства, молодіжного лідерства, соціального захисту, гендерної рівності, різноманіття та інклюзії, багато матеріалів було присвячено перебігу проєкту «Разом Ми Можемо».

Публікації на платформі www.mustpost.online доводять, що під час виконання проєкту «Разом Ми Можемо» Програми розширення можливостей для громадських лідерів в Україні були досягнуті позитивні результати у питаннях: привернення уваги громадськості до проблем: забезпечення політичної, соціальної та економічної участі молоді у всіх суспільних процесах; забезпечення виконання в Україні умов Резолюцій 1325, 2250 Ради Безпеки ООН; актуалізації місцевих проблемних соціальних питань на рівні Запорізької громади. Матеріали про перебіг проєкту демонструють його значення і позитивний вплив. Участь у заходах проєкту є поштовхом до розвитку громадянської активності молоді, сприяє розширенню її досвіду та соціальних контактів.

Блогерство в даному випадку є інструментом впливу на мешканців регіону, представників влади та медіа, громадських організацій.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. MUSTPOST.ONLINE. URL : www.mustpost.online